

مجموعه مباحث اخلاقی

**نوشه بی بها
و رحمت بی منتھی**

استاد معظم
حضرت آیت الله یثربی کاشانی «دامت برکاته»

۵ اردیبهشت ماه ۱۳۸۶

۷ ربیع الثانی ۱۴۲۸

تکثیر این جزوه

با رعایت محتوا، حفظ امانت در نقل و ذکر مأخذ مجاز است

الحمد لله رب العالمين وصلّى الله على سيّدنا محمّد وآله الطاهرين
ولعنة الله على أعدائهم أجمعين .

« إلهي إن كان قلّ زادي في المسير إليك فلقد حسن ظني بالتوكّل
عليك وإن كان جرّمي قد أخافني من عقوبتك فإنّ رجائي قد أشعرنني
بالأمن من نقيمتك »^(۱) .

پروردگارا! اگر چه در مسیر حرکت به سوی تو کم توشه‌ام؛ اما حسن ظن به
توکل بر تو، این کم توشگی را جبران می‌کند. اگر چه جرایم و گناهانم
موجب هراس و ترس از عقوبت است، اما امیدی که به تو دارم، به من
اطمینان می‌دهد که از نقيمت تو در امانم .

توکل ريشه مسن ظن:

در جلسه گذشته بیان نمودیم که بهترین سرمایه و زاد و توشه برای
پیمودن مسیر الهی و رسیدن به لقاء محبوب، حسن ظن به ذات اقدس الهی

---

۱ - مناجات خمس عشر، مناجات الراغبين .

است و منشاء و ریشه حسن ظن در توکل به خداوند است. کسی به خداوند حسن ظن دارد که در درجه نخست متوکل باشد و تمام امور دنیوی و اخروی خود را به پروردگار واگذار و تفویض کرده باشد. انسان مؤمن، متوکل به خدا است. کسی که متوکل نباشد و در کارهایش به خداوند توکل نکند، در او حسن ظن ایجاد نمی‌شود.

شرایط وکیل:

انسان کسی که واجد شرایط و ویژگی‌های ذیل باشد را وکیل خود قرار می‌دهد.

- ۱ - وکیل باید در انجام مأموریت، قادر و توانمند و از بصیرت کافی برخوردار باشد تا بتواند از عهده انجام کاری که به او سپرده‌اند بخوبی برآید.
- ۲ - وکیل باید امین و درستکار باشد و فقط منفعت موکل خود را در نظر بگیرد و سود و زیان خود را در انجام وکالت دخالت ندهد.

هنگامی که فردی دارای این ویژگیها باشد، می‌توانیم او را وکیل خود قرار دهیم و این فرد قابلیت توکیل را خواهد داشت. وقتی ما به خداوند حسن ظن پیدا می‌کنیم که او را وکیل خود قرار دهیم، و همه امور را به او تفویض نماییم. زیرا می‌دانیم که خداوند متعال قادر، بصیر و امین است و منفعت بندگانش را در نظر دارد و اگر کسی به او اعتماد و اطمینان نماید، خداوند او را

نا امید نمی‌کند و به اعتماد و اطمینان او پاسخ مثبت می‌دهد.

امام رضا علیه السلام می‌فرماید:

« أَحْسَنُ الظَّنِّ بِاللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ يَقُولُ: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي

الْمُؤْمِنِ بِي إِذَا خَيْرًا فَخَيْرًا وَإِنْ شَرًّا فَشَرًّا »^(۱).

گمان نیک به خداوند داشته باش، زیرا خداوند می‌فرماید: من همانند گمان

بنده‌ام با او رفتار می‌کنم، اگر نسبت به من گمان نیک داشته باشد رفتار نیک

و اگر نسبت به من گمان بد داشته باشد، رفتار بد با او خواهم داشت.

امام سجاد علیه السلام در رابطه با توکل می‌فرماید:

« وَإِذَا تَوَكَّلَ عَلَيْهِ أَحْسَبَهُ وَكَفَاهُ »^(۲).

اگر انسان به خدا توکل کند او را کافی است و از دیگران بی‌نیازش می‌کند.

معنی و جایگاه توکل:

هنگامی که انسان از انجام کاری عاجز و ناتوان است و یا اطلاعات و

قدرت ندارد، برای خود وکیل انتخاب می‌کند.

توکل به خدا یعنی،

« انقطاع العبد إليه في جميع ما يأمله من المخلوقين »^(۳).

پیوستن بنده به خدا و بریدن از تمام مخلوقین در آن چه آرزو دارد.

۱- کافی، جلد ۲ صفحه ۷۲.

۲- مناجات خمس عشر مناجات الراجين.

۳- مجمع البحرين، جلد ۴ صفحه ۵۴۶.

نکته اساسی این است که ما چه مقدار به وکیل شناخت داریم؟ همه امور از خداوند نشأت می‌گیرند و همه وجود به ید قدرت اوست. وقتی که شناخت ما به ذات اقدس الهی این گونه باشد که بدانیم هیچ موجود دیگری لیاقت و شایستگی وکالت را ندارد، همه امور دنیوی خود را به خداوند واگذار می‌نماییم. در مورد آخرت که مهم‌تر از مسائل دنیوی و مادی است نیز او را وکیل خود قرار می‌دهیم.

أزَمَّةَ الْأُمُورِ طَرًّا بَعِيدَةً وَالْكَوْلَ مُسْتَمَدَّةً مِنْ مَدَدِهِ^(۱)
سر رشته تمام کارها در دست خداست و همه از وی مدد و کمک می‌طلبند مؤمن همه امور را (من الله) و (إلی الله) می‌داند و همچنین می‌داند که هیچ قدرت و اختیاری مستقلاً در دست و اختیار او نیست، در نتیجه خداوند را وکیل خود قرار می‌دهد.

خداوند می‌فرماید:

﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾^(۲).

اختیار کاری با تو نیست.

یقین مرحله نهایی توکل است. اگر انسان این مراحل را تحصیل کرده باشد، در امور آخرت هم به خداوند، حسن ظن خواهد داشت. امام

۱- شرح منظومه سبزواری، جلد ۲ صفحه ۳۵.

۲- سوره آل عمران، آیه ۱۲۸.

سجاد علیه السلام در این دعای شریف می‌فرمایند: بارالها اگر چه سرمایه‌ای نداریم که با آن به سوی تو آییم، اما به تو گمان نیکو داریم.

انواع سرمایه‌ها:

منظور از سرمایه (زاد) در این مناجات چیست؟ چه چیزهایی قابلیت دارند که سرمایه معنوی انسان باشند؟
خداوند می‌فرماید:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتُنظِرْ نَفْسَ مَا قَدَّمْتُمْ لِعَدِّ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴾^(۱).

ای مؤمنان از خداوند پروا کنید و هر کس بنگرد برای فردا چه اندوخته است، و از خداوند پروا کنید، چرا که خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است.
خداوند تقوی را بهترین سرمایه برای انسان در روز قیامت می‌داند.
امیرالمؤمنین علیه السلام پس از بازگشت از نبرد، در نزدیکی شهر کوفه، قبرستانی می‌بیند و می‌فرماید:

« يا أهل الديار الموحشة والمحالّ المقفرة والقبور المظلمة . يا أهل التربة ، يا أهل الوحدة ، يا أهل الوحشة ، أنتم لنا فرط سابق ونحن لكم تبع لاحق أمّا الدور فقد سكنت وأمّا الأزواج فقد نُكحت وأمّا

۱ - سوره حشر، آیه ۱۸.

الأموال فقد قُسمت ، هذا خبر ما عندنا فما خبر ما عندكم ؟ [ثم التفت إلى أصحابه فقال :] أمّا لو أذن لهم في الكلام لأخبروكم أنّ خير الزّاد التقوى «^(۱).

ای آرامیدگان خانه‌های هراسناک و محل‌های تهی و گورهای تاریک ، ای خوابیدگان در خاک ! ای بی‌کسان ، ای تنها خفتگان ! ای وحشت‌زدگان ! شما پیش از ما رفتید و ما در پی شمایم و به شما می‌رسیم . [وضعیت آنچه در دنیا داشته‌اید این‌گونه است] در خانه‌های شما کسان دیگری ، ساکن شدند . زنان ، به ازدواج دیگران در آمدند . اموال شما نیز ، تقسیم شدند . این اخبار ما است از دنیایی که ترک گفته‌اید . خبر نزد شماست چیست ؟ [سپس به یاران خود نگریست و فرمود :] اگر آنان را اجازه می‌دادند که سخن گویند به شما خبر می‌دادند ، که بهترین توشه‌ها پرهیزگاری است .

آیات قرآن کریم و همچنین روایات ائمه اطهار علیهم‌السلام همه و همه تقوی و پرهیزکاری را بهترین سرمایه و زاد و توشه برای مهمترین سفر انسان معرفی می‌نماید .

تعبیر (خیر الزاد) ، بهترین سرمایه ، به این مطلب اشاره دارد که به جز تقوی ، برای سفر آخرت سرمایه‌های دیگری نیز وجود دارد ، و سرمایه منحصر در تقوی نمی‌باشد .

۱- نهج البلاغة كلمات قصار شماره ۱۳۰ .

دیانت اساس تقوی و پرهیزگاری است، انسانهای فراوانی هستند که متدین و متقی نیستند، اما در عین حال اهل گناه نیز نمی‌باشند. خداوند با آنان رفتاری همانند گناهکاران نخواهد داشت.

حضرت امام کاظم علیه السلام می‌فرماید: در قوم بنی اسرائیل کافری همسایه‌ای مؤمن داشت. کافر با همسایه‌اش رفیق بود و در کارهای نیک و خوب دنیوی وی را همراهی و یاری می‌نمود، هنگامی که کافر در گذشت. خداوند وی را در خانه‌ای از گل در جهنم قرار داد، تا از حرارت آتش در امان باشد و به وی گفته شد این پادش دوستی و همراهی تو با مؤمن می‌باشد^(۱).
و عده الهی است که ملحدان و مشرکان در عذاب جهنم جاودان خواهند بود اما فردی چون کافر قوم بنی اسرائیل بخاطر دوستی با مؤمنی، خداوند او را در خانه‌ای گلی در جهنم قرار می‌دهد تا از عذاب مصون و محفوظ بماند.

در روایات آمده است که، در روز قیامت افرادی هنگام محاسبه در پیشگاه الهی حاضر می‌شوند که هیچ عمل خیر و نیکی ندارند، اما بخاطر اینکه، حوائج دیگران را روا می‌کردند و در سختی‌ها به کمک آنها می‌شتافتند و آنها را یاری می‌کردند، خداوند خطاب به آنان می‌فرماید: من احقّ واولی به رحمت و رأفت به شما هستم. این افراد با اینکه مؤمن و مسلمان نیستند اما

۱- وسایل الشیعة، جلد ۱۶ صفحه ۲۸۹.

اثر وضعی سرمایه‌ای که در اختیار دارند آن است که آنان را از عذاب ایمن می‌سازد.

افراد فراوانی وجود دارند که سرمایه عملی ندارند، اما دارای نیتهای پاکیزه‌ای هستند و اگر خداوند به آنان تفضلاتی عنایت فرماید، آن را از دیگران دریغ نمی‌کنند و اهل بذل و بخشش‌اند. رحمت و رأفت خداوند شامل حال اینان نیز می‌شود.

امیرالمؤمنین علیه السلام می‌فرمایند:

« علی قدر النیة تكون من الله العطیة »^(۱).

فضل و عطایای الهی به اندازه نیت افراد است.

این روایت اطلاق دارد، یعنی هر تفضلی از خداوند دائر مدار نیت افراد می‌باشد. خداوند در دنیا و آخرت دست افرادی را که دارای نیت خیر باشند و حمایت و کمک خود را از دیگران دریغ نکرده‌اند، می‌گیرد و رأفت خود را شامل حال آنان می‌نماید. سرمایه‌های نیک در درجه نخست اعتقادات صحیح است و سپس اعمال صالح و ملکات اخلاقی پسندیده.

ظرافتهای مناجات:

در این قسمت از نیایش امام زین العابدین علیه السلام پنج عبارت زیبا و

۱- غرر الحکم، حدیث ۶۱۹۳.

ظریف وجود دارد. با عنایت به مباحثی که تا به حال ارائه نمودیم به این
فرازا می پردازیم.

۱ - « الهی إن كان قلّ زادي في المسير إليك فلقد حسن ظني بالتوكل عليك ».

خداوندا زاد و توشه‌ای کم و نا چیز دارم، آنچه اندوخته‌ام بسیار اندک
است. اما این کمبود با حسن ظنی که به تو دارم قابل جبران است. این حسن
ظن ریشه در توکل و تفویض همه امور به ذات ذو الجلال ربوبی دارد.

۲ - « وإن كان جرمي قد أخافني من عقوبتك فإن رجائي قد أشعرنني

بالأمن من نعمتك ».

برخی بین دو مفهوم گناه و جرم تمایز قائلند و جرم را از گناه وسیع‌تر
می‌دانند. هر مجرمی از مجازات می‌ترسد، کسی که نافرمانی کرده همواره از
عقاب الهی هراسان است. امام علیه السلام می‌فرمایند: بارالها با اینکه مرتکب جرم
شده‌ام و از عذاب و عقاب تو می‌هراسم اما امیدی که نسبت به رحمت تو
دارم، به من احساس امنیت و آرامش می‌دهد. خداوندا هرگاه به خود
می‌نگرم، خود را غرق در معصیت و مستحق عقاب می‌بینم، و هر گاه تو و آن
چه که نزد تو است را می‌نگرم، امیدوار خواهم شد که مورد رأفت تو قرار
گیرم.

۳ - « وإن كان ذنبي قد عرضني لعقابك فقد آذني حسن ثقتي بثوابك ».

خداوندا گنهکارم، و گناهانم مرا در معرض عقاب تو قرار داده است،

اما امید به کرامت تو دارم که مرا مورد عفو و بخشش قرار دهی. بیان امام سجاد علیه السلام بسیار ظریف است، زیرا می‌فرمایند، گناهان مرا در معرض عقاب قرار داده است و نمی‌فرمایند: گناهان مرا معاقب قرار داده است. زیرا خداوند به انسان‌های که کار نیک انجام می‌دهند حتماً سزای خیر می‌دهد. اما اگر گناه و معصیتی از کسی سر بزند، خداوند مختار است او را عقاب دهد یا او را ببخشد.

اگر گناه و نافرمانی ما را در معرض عقاب قرار داده است ولی امید و اطمینان به فضل و رحمت تو دارم. فضل تو شامل هر کس که بخواهی می‌شود. رحمتی تو اجازه نمی‌دهد که مرا کیفر دهی.

« ذلك فضل الله يؤتیه من یشاء »^(۱).

این فضل خدا است به هر کس که بخواهد (و شایسته ببیند) عنایت می‌کند.

ع - « وان أنامتنی الغفلة عن الاستعداد للقائك فقد نبتنی

المعرفة بكرمك وآلائك ».

انسان غافل بسیاری از فرصت‌ها را از دست می‌دهد و از آن استفاده نمی‌نماید. همانند فردی که در هنگام مطالعه می‌پندارد برق خانه قطع است و در تاریکی مطالعه می‌کند، همین پندار اشتباه موجب از دست رفتن فرصت‌های وی می‌شود.

۱ - سوره مائده، آیه ۵۴.

خداوندا اگر چه غفلت موجب از دست رفتن فرصتها است، و به خاطر این غفلت نتوانسته‌ایم در خودمان قابلیت لقاء تو را ایجاد نماییم، اما می‌دانیم و با همه وجود درک کرده‌ایم که تو بخشنده‌ترینی و انسان غافل، بی سرمایه، خواب و گناهکار از در خانه کریم نا امید باز نمی‌گردد. خداوندا تو را به جود و کرمیت سوگند می‌دهیم ما را لایق دیدارت قرار ده.

۵ - «وان أوحش ما بيني وبينك فرط العصيان والطغيان فقد آنسني بشر الغفران والرضوان».

خداوندا من غرق در گناه و سر تا پا آلوده به عصیان و سرپیچی، این آلودگی همانند انسان مجرمی که در انتظار محاکمه و مجازات می‌باشد در من وحشت ایجاد کرده است. ترس و وحشت از عقوبت آرام و قرار از من گرفته است.

مجرم اگر بداند قاضی‌ای که قرار است او را محاکمه نماید، بسیار رحیم و کریم است، و تا آن جا که امکان دارد او را مورد عفو و بخشش قرار می‌دهد، با آرامش خاطر در نزد قاضی می‌ایستد و منتظر بخشش و گذشت وی خواهد بود.

خداوندا عصیان و گناهایی که انجام داده‌ایم ما را به وحشت انداخته است، اما گوش ما به نغمه رضوان، عفو و بخشایش تو آشناتر است. خداوندا ما مشتاق لقاء و دیدار تو هستیم اما چه کنیم که سرمایه‌ای نداریم، گناه و جرم

فراوانی داریم، روزگار خود را در خواب و غفلت بسر برده‌ایم و فرصتها را از دست داده‌ایم. از سرمایه‌ای که تو در اختیار ما قرار داده‌ای استفاده نکرده و آن را از دست داده‌ایم.

رحمت بیکران الهی:

خداوندا ما در شرایط عادی کاری نکرده‌ایم و در شرایط حسّاس و مهم در خواب غفلت بوده‌ایم، و جرم و عصیان فراوانی مرتکب شده‌ایم و راههای دور شدن از تو را به سرعت پیموده‌ایم، ولی کسی را دوست داریم که اهل عفو و بخشش است، او را به صفاتی چند می‌شناسیم، اهل کرامت و تفضّل است، با عدالت با ما رفتار نمی‌کند، قادر مطلق است و همه وجود در اختیار اوست، به همین دلیل نگران نیستیم خداوندا سرمایه ما حسن ظن و توکل است، و به کرامت تو امید داریم و در برابر بی سرمایه بودنمان اولین سرمایه رحمت، فضل و عفو توست. خداوندا در قرآن فرموده‌ای:

﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾^(۱).

و رحمت من همه چیز را فراگرفته است.

خداوندا آنقدر رحمت وسیعی داری که ابلیس نیز به رحمت تو طمع

می‌ورزد. امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام می‌فرماید:

۱- سوره اعراف، آیه ۱۵.

« إذا كان يوم القيامة نشر الله تبارك وتعالى رحمته حتى يطمع إبليس في رحمته »^(۱).

در قیامت هنگامی که خداوند تبارک و تعالی رحمت خود را می‌گستراند ابلیس نیز به رحمت خداوند طمع می‌ورزد.

هنگامی که در صحرای محشر خلائق فراگیری و گستردگی رحمت الهی را می‌نگرند، ابلیس که وعده قطعی بر عقاب او وجود دارد نیز به رحمت خداوند طمع می‌کند.

امام باقر علیه السلام می‌فرماید:

« ... فلا يتكلم العاملون على أعمالهم التي يعملونها لثوابي فإنهم لو اجتهدوا وأتعبوا أنفسهم وأفنوا أعمارهم في عبادتي كانوا مقصّرين غير بالغين في عبادتهم كنه عبادتي فيما يطلبون عندي من كرامتي والنعيم في جنّاتي ورفيع درجاتي العلى في جوارى ولكن فبرحمتي فليثقفوا وبفضلي فليفرحوا وإلى حسن ظنّ بي فليطمئئوا، فإنّ رحمتي عند ذلك تداركهم ومُنّي يبلغهم رضواني ومغفرتي تلبسهم عفوي، فإنّي أنا الله الرحمن الرحيم وبذلك تسميت »^(۲).

کسانی که به خاطر ثواب، اعمالی انجام می‌دهند، به اعمالشان تکیه نکنند،

۱- بحار الانوار، جلد ۷ صفحه ۲۸۷.

۲- کافی، جلد ۲ صفحه ۶۱.

زیرا اگر با جدیت عبادت کنند و خودشان را به سختی و مشقت افکنند و در تمام عمر عبادت نمایند، باز هم کوتاهی کرده‌اند و حق عبادت مرا بجا نیاورده‌اند تا آنچه را که از کرامت و نعمات بهشتی و درجات بالا در نزد من می‌خواهند، به دست آورند. پس به رحمت من واثق و مطمئن و به فضل من شاد و خوشحال و با حسن ظن به من مطمئن باشند. بدرستی که رحمت من شامل حال آنان می‌شود و رضوان و خشنودی من به آنان می‌رسد و مغفرت و آمرزش من آنان را در بر می‌گیرد، پس من خداوند رحمان و رحیم هستم و به این نام شناخته شده‌ام.

امام باقر علیه السلام می‌فرماید: ما سه سرمایه داریم ۱- اطمینان و وثوق به رحمت خدا. ۲- امید به فضل الهی. ۳- اطمینان و حسن ظن به خداوند. یکی از علما در بستر بیماری بود او را بسیار غمگین و ناراحت دیدند. دوستانش به وی گفتند: چرا ناراحت هستید؟ کتابهای فراوانی نوشته‌اید، درس داده‌اید، معارف اسلامی را نشر و گسترش داده‌اید و... آن عالم در پاسخ گفت: اینهایی را که بر شمرده‌اید قیمت و ارزشی ندارد، اینها همه در حبّ نفس و نفاقیت ریشه دارد. پس از این پاسخ، به او گفتند: هر چند که بگویید اعمال نیک کمی دارم ولی خداوند رحیم است و اعمال کم را نیز قبول می‌کند،

« يا من يقبل اليسير ويعفو عن الكثير »^(۱).

ای کسی که اعمال نیک کم و نا چیز را می‌پذیری و گناهان بزرگ را می‌بخشی.

آن عالم در پاسخ گفت :

« أین اليسیر ؟ »

کجا است عمل نیک کم؟

خداوندا، درس و تدریس، منبر و نماز، اصلاح ذات‌البین و ... سرمایه‌ما می‌باشد و اگر این اعمال را بکاویم خواهیم دید خلوصی در آن وجود ندارد. آن‌گاه است که می‌گوییم:

« ما للتراب وربّ الأرباب ».

خاک کجا و پروردگار عالمیان کجا.

هر چند که عبادت نماییم، اما عبادت‌هایمان در برابر عبادت فرشتگانی که همیشه در عبادت و نیایش هستند به هیچ وجه به حساب نمی‌آید. خداوندا، از صمیم دل فریاد بر می‌آوریم.

« لا طاقة لنا بعدلك ولا نجاة لأحد منّا دون عفوك »^(۲).

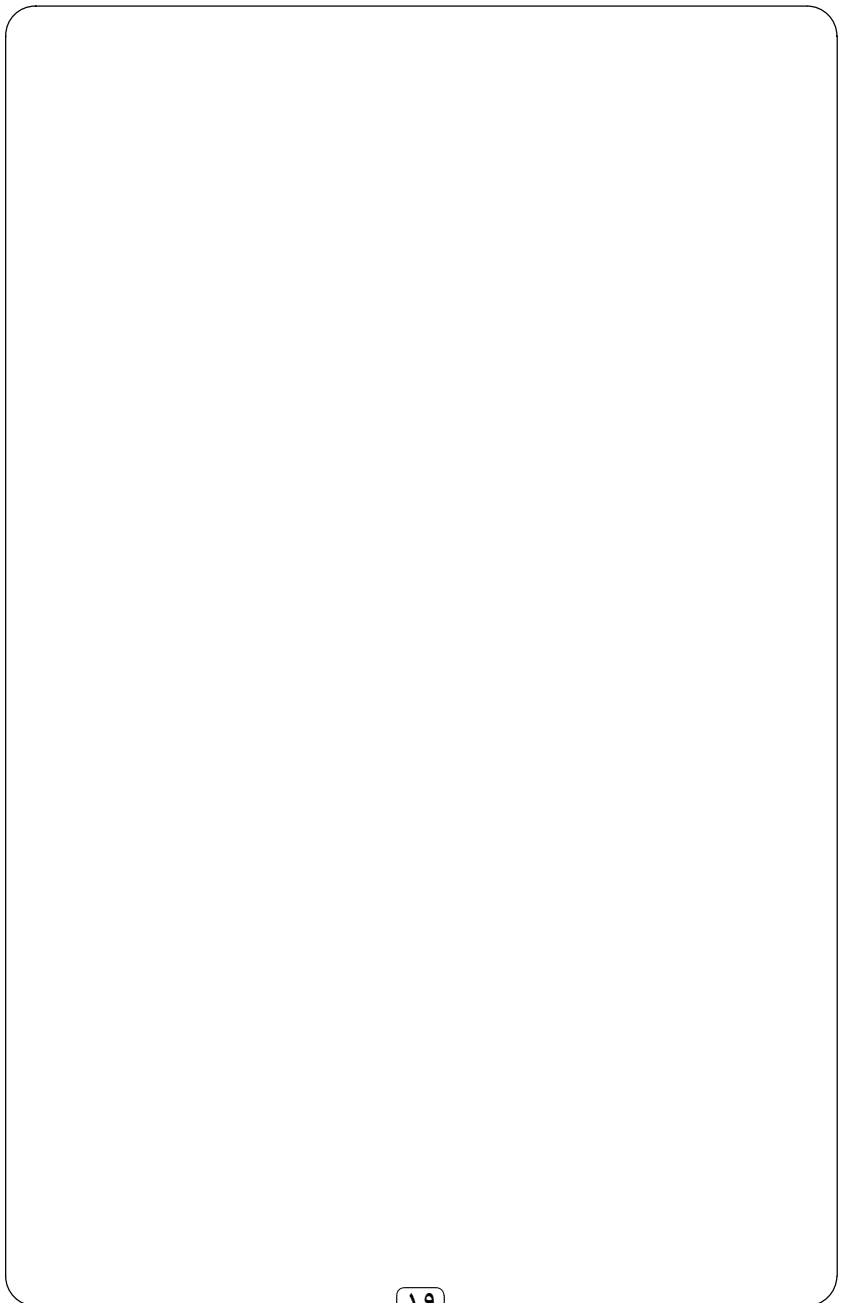
خداوندا! طاقت و توان عدل تو را نداریم و هیچ راه نجاتی برای ما جز عفو و بخشش تو وجود ندارد.

۱ - صحیفه سجادیه، صفحه ۲۳۴.

۲ - صحیفه سجادیه، صفحه ۶۱.

خداوندا اگر با ما معامله عفو و غفران نکنی امکان ندارد که نجات یابیم .
خداوندا به جای سرمایه عمل ، تقوی و احسان به دیگران [که از غیر
مسلمین نیز می پذیری] ، سرمایه امیدواری به رحمت ، فضل و عفو و حسن
ظن به تو داریم ، و امیدواریم بر اساس وعده‌ای که فرموده‌ای با همین
سرمایه‌ها و از همین منظر با ما معامله کنی انشاء الله .

«والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته»

اخلاق: ۵۳

... نکته اساسی این است که ما چه مقدار به

وکیل شناخت داریم؟ همهٔ امور از خداوند

نشأت می‌گیرند و همه وجود به یسد قدرت

اوست. وقتی که شناخت ما به ذات اقدس الهی

این گونه باشد که بدانیم هیچ موجود دیگری

لیاقت و شایستگی وکالت را ندارد، همه امور

دنیوی خود را به خداوند واگذار می‌نماییم.

(صفحه ۶ از همین جزوه)

محل برگزاری جلسات :

چهارراه شهدا - خیابان معلم - کورچه معلم ۱۴ - پلاک ۸

تلفن ۷۷۳۲۳۶۷ و ۷۷۴۹۱۶۰ - نمابر ۷۷۴۳۹۱۹